

Dementij :

Na romanju.

Za križem maje se sprevod,
lepó kadila diše,
na farovškem oknu sloni gospod,
ob zidu fantje stoje.

In mimo dekleta lepa gredo
s prebelimi venci v laseh
in glasno svete pesmi pojo
in svečke držijo v dlaneh.

In mimo starke molijo,
in okoli srebrnih las
srebrnobeli se venci vijo —
„Devica, usliši nas!“

Ej, venci beli in beli lasje —
kako drugače naj bo? . . .
Procesija moli, orglje buče,
poltiho se fantje smejo.

Na promenadi.

Se mladost in kljubovanje
nosijo v očeh,
a že pada senca nanje
od domóv, od streh . . .

In tako nekoč ukrade,
ko bo konec sanj,
sužnost v te ljudi se mlade,
polne kljubovanj.

In utrujene pozove
vase jih temà:
zakopali med zidove
bodo se po dva . . .

